

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 – 2014

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

2010/2273(INI)

17. 2. 2011

NÁVRH ZPRÁVY

o podpoře mobility pracovníků v Evropské unii
(2010/2273(INI))

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

Zpravodaj: Traian Ungureanu

PR_INI

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o podpoře mobility pracovníků v Evropské unii (2010/2273(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na články 21, 45 a 47 Smlouvy o fungování Evropské unie a články 15, 21, 29, 34 a 45 Listiny základních práv,
- s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství¹,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států², zprávu z roku 2008 o uplatňování směrnice 2004/38/ES (KOM(2008)0840) a usnesení Rady z listopadu 2007 a dubna 2009 týkající se směrnice 2004/38/ES,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací³,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. prosince 2007 nazvané „Mobilita, nástroj pro zajištění většího počtu a vyšší kvality pracovních míst: Evropský akční plán pro pracovní mobilitu (2007–2010)“ (KOM(2007)0773),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. listopadu 2008 o dopadu volného pohybu pracovníků v kontextu rozšíření EU (KOM(2008)0765);
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 16. prosince 2008 nazvané „Nové dovednosti pro nová pracovní místa – Předvídání a zohledňování potřeb trhu práce a potřebných kvalifikací“ (KOM (2008)0868),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. července 2010 nazvané „Potvrzení volného pohybu pracovníků: práva a hlavní vývojové změny“ (KOM(2010)0373),
- s ohledem na strategii Evropa 2020, a zejména na její stěžejní iniciativy „Program pro nové dovednosti a pracovní místa“ a „Mládež v pohybu“,
- s ohledem na závěry Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 27. listopadu 2008 nazvané „Volný pohyb osob: zneužívání a nesprávné použití v souvislosti s právem na volný pohyb osob“,
- s ohledem na závěry Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele ze dne 9. března 2009 nazvané „Profesionální a geografická mobilita pracovní síly a volný pohyb pracovníků v Evropské unii“,
- s ohledem na své usnesení ze dne 2. dubna 2009 o problémech a perspektivách spojených s evropským občanstvím⁴,

---

¹ Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2.

² Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

³ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁴ P6_TA(2009)0204.

- s ohledem na své usnesení ze dne 18. prosince 2008 o Evropském akčním plánu pro pracovní mobilitu (2007–2010)¹,
  - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k tématu Určení přetrvávajících překážek mobility na vnitřním trhu práce²
  - s ohledem na navazující dokument Komise o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (KOM(2009)0313),
  - s ohledem na návrh prozatímní zprávy nazvané „Srovnávací studie k uplatňování směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států“, kterou na žádost Výboru pro právní záležitosti Evropského parlamentu předložilo Evropské středisko pro občanskou akci (ECAS),
  - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0000/2011),
- A. vzhledem k tomu, že možnost žít a pracovat na území různých členských států je jednou ze základních svobod Unie, základní složkou občanství Unie a záležitostí uznanou ve smlouvách, statistiky přesto ukazují, že nadále velmi málo osob tohoto práva využívá navzdory zvláštním iniciativám, které jsou přijímány na podporu mobility pracovníků,
  - B. vzhledem k tomu, že pouze 2,3 % obyvatel EU pobývá na území jiného členského státu, než ve státě svého původu, ale 17 % obyvatel zamýšlí pracovat v budoucnosti v zahraničí a 48 % by v případě propouštění uvažovalo nad možností hledat si práci v jiné zemi,
  - C. vzhledem k tomu, že podle sdělení Komise ze dne 18. listopadu 2008 mají mobilní pracovníci ze zemí, které k EU přistoupily v roce 2004 a 2007 pozitivní dopad na hospodářství členských států,
  - D. vzhledem k tomu, že ve členských státech, které neuplatnily přechodná opatření týkající se volného pohybu pracovníků pocházejících ze členských států, které k EU přistoupily v roce 2004 a 2007, nebyl zaznamenán žádný negativní dopad, ale několik členských států se rozhodlo nadále uplatňovat na svých trzích práce omezení, pokud jde o státní příslušníky Rumunska a Bulharska,
  - E. vzhledem k tomu, že i přes právní akty a programy EU zacílené na podporu volného pohybu pracovníků existují překážky v úplném uplatňování této základní svobody (např. sociální, právní a administrativní překážky, špatné návratové politiky, jež nesplňují potřeby migrujících pracovníků, nedostatečné uznávání zkušeností v rámci mobility, obtíže týkající se zaměstnání manžela/manželky nebo partnera/partnerky a zdlouhavý proces uznávání diplomů),
  - F. vzhledem k tomu, že tyto překážky a omezení porušují základní právo pracovníků, činí obnovu hospodářství EU obtížnější a mohou mít kontraproduktivní účinky, jako je nárůst nezákonné práce, rozmach stínové ekonomiky a vykořisťování pracovníků,

¹ Úř. věst. C 45 E, 23.2.2010, s. 23.

² Úř. věst. C 228, 22.9.2009, s. 14.

1. poukazuje na to, že zpráva Komise KOM(2008)0840 uvádí, že členské státy trvale porušují uplatňování směrnice 2004/38/ES, což má dopad na volný pohyb pracovníků, a tato situace vedla k tomu, že bylo podáno několik individuálních stížností, žádostí a více než 40 otázek ze strany Parlamentu, v důsledku čehož Komise zahájila pět řízení pro nesprávné uplatňování této směrnice;
2. vítá sdělení Komise KOM(2010)0373, které popisuje a vysvětluje současný stav volného pohybu pracovníků, ale lituje, že není stanoveno dostatečné množství konkrétních opatření či řešení;
3. vyzývá Komisi, aby nadále podporovala pracovní mobilitu, a to tím, že představí dlouhodobou, komplexní, víceoborovou strategii mobility s cílem zamezit všem stávajícím právním, administrativním a praktickým překážkám ve volném pohybu pracovníků; vyžaduje soudržnou, účinnou a transparentní politiku zaměřenou na požadavky trhu práce a hospodářské trendy;

Administrativní zjednodušení a právní hlediska

4. vzhledem k ustanovením smluv a stávajících právních předpisů připomíná, že členské státy mají povinnost zjednodušit administrativní postupy týkající se výkonu volného pohybu pracovníků za účelem optimálního uplatňování tohoto práva a vyloučení neopodstatněných, zbytečných nebo těžkopádných administrativních postupů, které omezují uplatňování tohoto práva;
5. naléhavě vyzývá Komisi, aby podporovala zefektivnění administrativních postupů a administrativní spolupráce, aby byla umožněna součinnost mezi vnitrostátními orgány;
6. je znepokojen nedostatečným prováděním a uplatňováním stávajících směrnic o volném pohybu pracovníků, zejména pak směrnice 2004/38/ES, pokud jde o právo na vstup a právo pobytu rodinných příslušníků ze třetích zemí, a těžkopádnými administrativními postupy a dodatečnými doklady k udělení pobytu (pracovní povolení, doklad o vhodném ubytování), které nejsou v souladu se směrnicí 2004/38/ES;
7. vyzývá Komisi, aby plně uplatnila své výsady vyplývající ze smluv a trvale a komplexně sledovala uplatňování směrnice 2004/38/ES a v případě potřeby vykonala své právo na zahájení řízení o nesplnění povinnosti proti členským státům, které nedodržely své povinnosti;

Vazby na ostatní politiky

8. konstatuje, že na právo na volný pohyb pracovníků nelze pohlížet odděleně od ostatních práv a základních zásad EU a že dodržování evropského sociálního modelu a práv, jež zaručuje Evropská úmluva o lidských právech, jak je uvedeno v Listině základních práv EU, bude nabízet možnost důstojných pracovních míst, odpovídající pracovní podmínky, práva na sociální zabezpečení, rovné zacházení, úcty k rodinnému životu a svobodné poskytování služeb;
9. domnívá se, že právní předpisy EU a členských států by se měly sblížit, aby se zamezilo jakýmkoli druhům překážek v uplatňování a užívání práva volného pohybu pracovníků;
10. domnívá se, že pro účinné uplatňování všech politik souvisejících s volným pohybem pracovníků, musí probíhat koordinace činností, zejména v oblasti dokončení vnitřního trhu, koordinace systémů sociálního zabezpečení, nároků na penzijní připojištění,

ochrany pracovníků, vzdělávání a odborné přípravy, daňových opatření, jako jsou opatření na zamezení dvojímu zdanění, a zákazu diskriminace;

11. je toho názoru, že vhodné systémy sociálního zabezpečení velmi usnadňují geografickou a profesní mobilitu pracovníků a že otázka sociálního začlenění pracovníků a opětovného sociálního začlenění navrácených pracovníků musí být zahrnuta do politiky v oblasti pracovní mobility;
12. zdůrazňuje, že účinné uplatňování volného pohybu pracovníků vyžaduje koordinovanou činnost evropských a vnitrostátních orgánů, aby bylo možné usnadnit a zjednodušit administrativní postupy v otázkách, které nepřímo souvisí s tímto právem, jako jsou převod registrace vozidel a lékařské dokumentace, zamezení dvojímu zdanění, jasná pravidla pro úhradu léčebných výloh atd.;
13. domnívá se, že malé a střední podniky mohou svým působením přispět k hospodářské obnově a rozvoji, protože jsou primárním zdrojem, který vytváří pracovní místa; opakuje proto, že je nutné, aby se EU zavázala k podpoře a rozvoji malých a středních podniků, zejména prostřednictvím politik zaměstnanosti a vzdělávacích programů;

Opatření na podporu volného pohybu

14. vyzývá členské státy, aby vymýtily stávající přechodné překážky týkající se volného pohybu pracovníků pro členské státy, které k EU přistoupily v roce 2004 a v roce 2007; je toho názoru, že tyto překážky jsou kontraproduktivní a představují diskriminační opatření zaměřená proti evropským občanům, a zároveň vyzývá, aby byla v celé Unii účinně vymáhána preferenční doložka;
15. vyzývá Komisi, aby zveřejnila pozitivní dopad pracovní mobility pro hostitelské i domovské země a EU, a to z hlediska sociální, ekonomické a geografické soudržnosti;
16. vítá plán Komise zavést pravidelné systematické hodnocení dlouhodobé nabídky a poptávky na trzích práce v EU až do roku 2020 rozdělené podle odvětví, povolání, úrovně kvalifikace a zemí, a důrazně doporučuje koordinaci politik zaměstnání a vzdělávacích politik mezi členskými státy za účelem dosažení cílů stanovených ve strategii EU 2020, pokud jde o tvorbu pracovních míst a zamezení vzniku budoucích nepřímých překážek, které mohou bránit ve výkonu práva na volný pohyb;
17. vyzývá orgány na všech úrovních, aby dané politice zajistily podporu a zvyšovaly povědomí o možnostech a výhodách mobility, přičemž zdůrazňuje koordinační úlohu Komise;

Úřady práce a informování pracovníků

18. uznává a zdůrazňuje význam veřejných úřadů práce, a zejména systému a sítě EURES v oblasti podpory pracovní mobility v rámci celé EU, která poskytuje informace o volných pracovních místech a možnostech vzdělávání a odborné přípravy a pracovních a životních podmínkách;
19. je znepokojen omezením finančních prostředků pro poradce EURES a vyzývá, aby byl učiněn závazek ohledně dlouhodobé strategie, která službě EURES a jejím pracovníkům umožní účinně vykonávat její úkoly;
20. domnívá se, že by měly být dále zlepšovány informace poskytované pracovníkům z EU týkající se přínosů, práv a povinností vyplývajících z pracovní mobility; vyzývá Komisi,

aby koordinovala svou činnost s vnitrostátními orgány a lépe využívala systém EURES a internetovou síť pro řešení problémů SOLVIT;

Získávání dovedností a znalostí pro získání větší konkurenceschopnosti

21. domnívá se, že kvůli negativním dopadům zapříčiněným hospodářskou krizí zesílil na trzích práce tlak na konkurenceschopnost, a investování do formálního a neformálního vzdělávání, odborné přípravy, výměny pracovních zkušeností a koordinovaných opatření na urychlení procesu pracovní mobility je tedy způsobem, jak znovu nabýt konkurenční výhodu;
22. blahopřeje Komisi k její stěžejní iniciativě Mládež v pohybu a k zahájení Programu pro nové dovednosti a pracovní místa a vítá zejména pilotní projekt „První zaměstnání v rámci sítě EURES“ a navrhovanou akci pro vytvoření evropského pasu dovedností
23. domnívá se, že dovednosti a znalosti posílí mobilitu pracovníků, a žádá Komisi, aby sestavila plán poptávky po dovednostech a střednědobé a dlouhodobé hodnocení ohledně budoucích pracovních míst;
24. je toho názoru, že mladí pracovníci by neměli být jediným středem zájmu a že je třeba sestavit cílené strategie podporující a usnadňující volný pohyb pro různé kategorie pracovníků založené na specifických vlastnostech (věk, pohlaví, dovednosti, příslušnost ke zranitelným skupinám);
25. vyzývá členské státy, aby přizpůsobily své strategie celoživotního vzdělávání a odborného vzdělávání vývoji na trzích práce a poskytovaly přenositelné dovednosti, které dosahují širšího pokrytí, pokud jde o geografickou oblast a znalosti, a to s cílem řádně tyto strategie sladit s nabídkou pracovních míst;
26. vyzývá Komisi a členské státy, aby spolupracovaly v oblasti dosahování vyšší srovnatelnosti školních a vysokoškolských osnov a větší standardizace evropského vzdělávání;
27. je toho názoru, že je nutné nalézt lepší součinnost mezi programy na podporu volného pohybu studentů, osob podstupujících odbornou přípravu a stážistů a programy, jež jsou specificky zaměřené na podporu volného pohybu pracovníků;
28. je toho názoru, že nedostatečná znalost jazyků (zejména v případě dospělých) je nadále významnou překážkou v pracovní mobilitě; vyzývá členské státy, aby aktivně prosazovaly výuku cizích jazyků, a vyzývá Komisi, aby v této oblasti vyvíjela patřičné úsilí;
29. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Na otázku pracovní migrace v EU se dlouho pohlíželo jako na možný problém, který by mohl na vnitrostátní úrovni vyvolávat nerovnováhy z hlediska úbytku nabídky práce a vlivu na kolektivní vyjednávání a platy v hostitelských zemích. Ačkoli se pojem „volný pohyb pracovníků“ uváděl ve smlouvách jako záruka pro dokončení jednotného trhu a pro posílení skutečné evropské identity, členským státům bylo uděleno právo zachovat si na přechodné období prozatímní překážky, pokud jde o otevření trhu práce novým členským státům. Z historického hlediska byly obavy vždy zaměřeny na dva hlavní aspekty: výrazný příliv přistěhovalců z chudších zemí přicházejících do více prosperujících zemí a ztráty pracovních míst u státních příslušníků hostitelských zemí nebo v lepším případě pokles ve výši platů.

Nedávné studie však ukázaly, že tyto obavy se nikdy nenaplnily a pracovní migrace byla naopak pro EU jako celek přínosná. Důvodem tohoto výsledku je přirozené sblížení nabídky a poptávky na trhu práce, které prokázalo, že o určitá pracovní místa nemají domácí státní příslušníci zájem a na tato pracovní místa nastupují migrující pracovníci. V tomto případě byla přidaná hodnota k čistému blahobytu EU zjevná, protože ve členských státech nevyvstaly žádné pracovní příležitosti a nedocházelo k poklesům z hlediska produktivity a ani k navýšení příjmů u pracovníků, kteří se rozhodli poskytovat své služby v jiném členském státě. Navíc došlo ke snížení nelegální pracovní migrace, protože zde nevyvstaly žádné pobídky k porušování právních předpisů a v hostitelských společnostech byly zjevně prokázány integrační trendy.

Přestože byly zaznamenány přínosy pracovní migrace, je zde několik otázek, jež je třeba uvážít, jestliže se hovoří o volném pohybu pracovníků. Údaje z roku 2008 poukazují na to, že 2,3 % občanů EU (11,3 milionu osob) pobývá v jiném členském státě, než ve státě, jehož jsou občanem, a mnohem více jich využívá svého práva v určitém období jejich života. Podle nedávného průzkumu Eurobarometr 10 % dotazovaných osob z EU-27 odpovědělo, že žili a pracovali v jiné zemi v určitém období v minulosti, zatímco 17 % z nich má v úmyslu využít práva na volný pohyb v budoucnosti. To značí, že migrační toky pracovníků nedosáhly mimořádně vysokých počtů, protože přesun pracovních míst do nové země vyžaduje dodatečná opatření, s nimiž se musí pracovníci vypořádat. Podrobnější rozbor této situace ukazuje, že by to vedlo k problémům souvisejícím se změnou kultur, přizpůsobováním se novým jazykům, odloučením od rodin, k čemuž se připojují rovněž další překážky spojené s požíváním plného výkonu práva na volný pohyb. Na základě toho Evropská komise předložila sdělení „Potvrzení volného pohybu pracovníků: práva a hlavní vývojové změny“, v němž je velmi zřetelně popsán současný stav této problematiky.

Vzhledem ke zjištěním odvozeným z posledního sdělení, které předložila Evropská komise, zpravodaj zaměřil svou pozornost na prostředky a strategie, jež mohou zlepšit danou situaci a potvrdit evropský závazek týkající se posilování práva na volný pohyb pracovníků.

Odrasovým můstkem přístupu, který je nutné přijmout na evropské úrovni, je to, že volný pohyb pracovníků je právem, kterým občanům náleží, a že v důsledku výkonu tohoto práva nejsou na trzích práce zaznamenány žádné negativní dopady. Členské státy tedy společně se svými místními a regionálními orgány hrají zásadní roli v usnadňování výkonu tohoto práva a v tom, že platné právní předpisy musí být uplatňovány správně a v plném rozsahu. Dále zde

existuje silná potřeba spolupracovat na sblížení vnitrostátních právních předpisů s evropskými, aby bylo zajištěno, že nevyvstanou případné přímé či nepřímé překážky, zejména překážky související s diskriminačním jednáním na základě státní příslušnosti, se zamítnutím udělit daná práva rodinným příslušníkům a systémy sociálního zabezpečení, a dalších překážek, které mohou pracovníkům zabránit ve volném pohybu při hledání práce nebo je od toho odradit.

Opatření navrhovaná ve zprávě jsou strukturována tak, aby se zabývala hlavními problémy, jež vyvstávají při diskusi o právu na volný pohyb pracovníků. Vzhledem k tomu, že se změna pracovního místa a země pobytu neodráží pouze v ustanoveních v oblasti politiky zaměstnanosti, patří mezi první potřebné činnosti: sblížení s ostatními současnými politikami a strategiemi, aby byl usnadněn přechod pracovníků do hostujícího státu. Patří sem opatření přijatá v oblasti dokončení vnitřního trhu, koordinace systémů sociálního zabezpečení, nároků na penzijní připojištění, ochrany pracovníků, vzdělávání a odborné přípravy, jazykových požadavků, daňových opatření, jako jsou opatření určená na zamezení dvojímu zdanění, a v oblasti antidiskriminačních politik. Ustanovení související s právy rodinných příslušníků jsou stejně tak důležitá jako ta, která se přímo týkají osob, jež hledají práci, protože popření takových práv může být novým prvkem, který odrazuje od hledání práce v jiném členském státě.

Zadruhé je zde jasná potřeba sladit vlivy pracovní migrace se stávajícími strategiemi na evropské úrovni, zejména se strategií EU 2020, a také s posilováním úlohy malých a středních podniků. Zapojení malých a středních podniků do této záležitosti má zásadní význam. Jejich rozvoj zajistí více pracovních míst a jejich dynamický chod může umožnit cyklickou migraci pracovníků, která bude spočívat hlavně ve zdokonalování dovedností prostřednictvím vzdělávání, v rámci něhož bude docházet k získávání nových nebo rozšiřování stávajících znalostí, a stejně tak prostřednictvím udržování konkurenčního prostředí, které povede k lepším konečným produktům.

Současná situace a ponaučení z finanční krize přinesly novou škálu možností, jak opět posílit hospodářskou výkonnost a zvýšit míru zaměstnanosti. Za tímto účelem je přínos pracovní mobility velmi důležitý, protože dosáhne větší sociální a ekonomické konvergence a přinese trvalé společné zkušenosti prospěšné jak pro zaměstnavatele, tak pro zaměstnance. Cíle v oblasti vytváření pracovních míst navíc bude lépe dosaženo, pokud bude pracovní mobilita plně uplatňována.

Zatřetí se zpravodaj zaměřuje na význam informovanosti a znalostí. Jednotný trend pozorovaný ve většině členských států se týká nedostatečné úrovně současné informovanosti, pokud jde o práva a povinnosti, jež občané musí znát. Pracovní mobilita musí být lépe prosazována a všechny dotčené osoby musí mít velmi dobrý přístup ke všem informacím. V tomto ohledu je úloha evropských institucí a vnitrostátních vlád rozhodující, protože musí spolupracovat a vyhnout se situacím, kdy dochází k asymetrii informací. Protože se ukázalo, že skladba pracovních míst se mění, nelze přehlížet nutnost zvyšovat dovednosti a zdůrazňovat úlohu vzdělání. V důsledku toho zpravodaj zaujímá jasný postoj v otázce, že je třeba vyvinout větší úsilí v případě všech druhů vzdělávacích programů s jasným cílem získat pracovní sílu, která dokáže naplnit potřeby a výzvy budoucnosti. V tomto ohledu se zdůrazňuje koordinace mezi vzdělávacími politikami a rychlejším uznáváním diplomů s cílem

posílit vyhlídky na vzájemné pochopení toho, jakým způsobem musíme připravit ekonomicky aktivní obyvatelstvo na změny a konkurenční tlak přicházející ze strany trhu.

Hlavní poselství této zprávy uvádí, že pokud nebyl zaznamenán žádný negativní dopad plynoucí z pracovní mobility, zejména po integračních vlnách v letech 2004 a 2007, ze socioekonomického hlediska neexistuje žádný důvod zachovávat překážky ve vstupu na nový pracovní trh, a to především v případě rumunských a bulharských občanů. Vnitrostátní politiky se musí přiblížit evropským strategiím, aby bylo možné dosáhnout očekávané úrovně, pokud jde o prosperitu a pokrok. V době globalizovaných trhů a demografických změn může volný pohyb pracovníků vyřešit problém, jak zajistit mezi poptávkou a nabídkou na trhu práce ziskový stav. Aby bylo možné tohoto dosáhnout, je nutné zaměřit se na provádění platných právních předpisů a uplatňování pravidel a také na podporu koordinovaných opatření, pokud jde o uznávání diplomů a rozvoj budoucích vzdělávacích systémů s cílem naplnit potřeby trhu a zachovat vysokou úroveň konkurenčních výhod v souvislosti s dovednostmi, a také na podporu dalších práv, jež musí pracovníci uplatňovat, aby mohli pobývat a plnit své povinnosti v nové zemi. Všechny zbytečné administrativní postupy, které mohou opozdit výkon práva volného pohybu pracovníků nebo tomuto výkonu zabránit, se považují za neopodstatněné, a vyzývá se k jejich nápravě, neboť představují neodůvodnitelnou zátěž jak z hospodářského, tak i sociálního hlediska.

Zpravodaj je přesvědčen, že pro důkladné pochopení současné situace a budoucího vývoje na trzích práce je třeba posílit dobré úsilí Evropské komise vyvinuté s ohledem na prosazování a podporu pracovní mobility a že je nutné provést hloubkovou analýzu, co se týče řízení o nesplnění povinnosti vedených proti členským státům, které nedodržely své povinnosti, trendů v oblasti pracovní mobility, pokud jde o dovednosti, odvětví a geografickou oblast, a dále předložit dlouhodobou, komplexní, víceoborovou strategii mobility, jejímž cílem je analýza a odstranění všech stávajících právních, administrativních a praktických překážek ve volném pohybu pracovníků. V současné době se ekonomické důvody pro otevření trhů práce stávají zjevnějšími než kdykoli před tím. Přílišný protekcionismus v pracovní mobilitě bude mít za následek rostoucí propast mezi členskými státy a bude vyvolávat nedůvěru, která může ovlivnit výkonnost EU jakožto globálního hráče a může oslabit její pozici v žebříčku konkurenceschopnosti. V tomto momentě musí členské státy EU pracovat a růst společně.